

Německá vláda podpořila divadelní hru o hodném pedofilovi

 necenzurovanapravda.cz/2023/01/nemecka-vlada-podporila-divadelni-hru-o-hodnem-pedofilovi

1 ledna, 2023

Víte o tom, že podle pravidel EU se již nesmí říkat pedofil, ale „člověk přitahovaný nezletilými?“ (pozn.: označuje se anglickou zkratkou MAP) Jde samozřejmě o snahu postupně legalizovat pedofilii.

Některé země již tedy skutečně přestaly slovo „pedofil“ zcela používat a jistě vás neudiví, že mezi nimi je také Německo. Ostatně, právě v Německu byla nedávno otevřena i LGBTQI mateřská školka, která je vedena pedofilem.

Nyní budou propagaci pedofilie platit dokonce i němečtí daňoví poplatníci.

Německá spolková vláda a berlínský Senát se chystají podpořit hru o „lidech přitahovaných nezletilými“, která staví pedofila do soucitného světla.

Celovečerní film s názvem „A MAP’s Tale“ (v překladu „Příběh o pedofilovi“) bude mít premiéru v únoru 2023 v *Theater unterm Dach* v Berlíně a zaměří se na příběh postavy jménem Adam, který je zobrazen jako mladý muž, který se potýká s tím, že ho sexuálně přitahují děti.

V popisu hry je pedofilie označena jako „porucha sexuálních preferencí“ a „sexuální orientace“. Zatímco hra je popsána jako pojednávající o problému prevence sexuálního zneužívání dětí, synopse odsuzuje to, co nazývají „hrubá zjednodušení a zločinná sdružení, která v současnosti utvářejí naše vnímání všech MAP“.

Hra je založena na skutečném příběhu pedofila jménem „Adam“, se kterým udělal rozhovor novinář Luke Malone. Malone vytvořil epizodu o příběhu tohoto muže pro *This American Life Podcast* s názvem , Hledá se pomoc: Tarred & Feathered.‘

Malone také publikoval článek na Medium související s jeho výzkumem, v němž se podrobněji zabýval dětskou pornografií, kterou pedofil konzumoval jako mladý muž, a tím, co ho na malých dětech přitahovalo.

Maloneho článek o Adamově příběhu se jmenoval „Je ti 16. Jsi pedofil. Nechceš nikomu ublížit. Co uděláš?“ a byl nominován na cenu National Magazine Award za veřejný zájem za rok 2014 .

Malone ve svém článku podrobně popsal, jak pedofil začal v mladém věku sledovat materiály o znásilňování dětí, ale po zhlédnutí videa mladého chlapce křičícího při znásilňování byl zoufalý.

„Jak se Adam díval, jak se scéna odehrává, byl ohromen a pak se rychle vzbouřil; natáhl se a zastavil video. Nebylo to jako nic, čeho byl svědkem za ty dva roky, kdy sledoval dětskou pornografii. Až dosud vše, co viděl, nasvědčovalo tomu, že se to dětem líbilo, ale toto batole očividně trpělo bolestí,“ napsal Malone o pedofilově zážitku.

Článek pak popisuje, jak Adama poprvé přitahovaly malé děti ve věku do 11 let a primárně ho přitahují „chlapci ve věku 3 až 7 let a dívky ve věku 5 až 8 let“. Když se ho zeptali, co považuje za atraktivní na dětech, řekl: „Malé tělo, nohy bez chlupů, víte, takové věci... jako malé genitálie.“

Maloneho výzkum soucitně vykresloval pedofilii a dokonce srovnával hnutí za práva pedofilů a hnutí za práva gayů.

„Jak to tito mladí muži se vším vyrovnají bez životaschopných vzorů nebo podpůrné sítě? Pro pedofily nic neexistuje,“ stěžoval si Malone.

Maloneho podcast a článek inspirovaly „A MAP's Tale“ a novinář koncem listopadu nadšeně oznámil ztvárnění na svém Twitteru.

Malone ve svém tweetu poznamenal, že jak německá federální vláda, tak berlínský Senát projekt podporují, a poskytl odkaz na Monstress Mess, „feministický“ divadelní kolektiv, který hru produkoval.

Na domovské stránce A MAP's Tale je zobrazena značka národně financovaného programu Neustart pro kulturu spolu se značkou berlínského Senátu.

Berlínský senát má za sebou znepokojivou historii poskytování finančních prostředků na projekty, přičemž nechvalně známým je Kentlerův projekt.

Počínaje rokem 1969 získal sexuolog Helmut Kentler podporu od berlínského Senátu k zahájení pilotního programu, který umístil pedofily jako pěstouny do dětských domovů ve snaze otestovat jeho teorii, že z pedofilů mohou být dobří pěstouni. Kentler se domníval, že přitažlivost dětí pro pedofily povede k silné snaze se o ně postarat.

„Tito lidé byli schopni snášet tyto mentálně zaostalé chlapce jen proto, že je milovali, byli do nich zamilovaní,“ vysvětlil Kentler v roce 1970. Program fungoval 30 let s plným vědomím vlády a řada dětí zažila strašlivé sexuální zneužívání ze strany svých pedofilních „pěstounů“.

Oddělení berlínského Senátu pro mládež, vzdělávání a rodinu také poskytovalo podporu pilotnímu programu LGBT školky, v jehož radě na projekt dohlížel pedofil.

Rüdiger Lautmann, významný německý sociolog a obhájce práv gayů, byl autorem knihy z roku 1994 s názvem The Lust for Children: A Portrait of Pedophiles. Kniha byla založena na rozhovorech, které Lautmann vedl s 60 muži, kteří přiznali, že sexuálně zneužívali malé děti, především chlapce. Lautmann v knize tvrdil, že většina „vztahů“ mezi muži a dětmi byla založena na vzájemné romantické lásce, a že děti si týrání užívaly.

„Pro mě je naprosto jasné, že existují vztahy, které nevyžadují žádný zásah,“ napsal Lautmann, „Děti lpí na svých milencích a mohou je kdykoli opustit, pokud chtějí.“

Kromě podpory německých vládních orgánů má hra získat finanční prostředky z řady dalších iniciativ, včetně preventivní sítě Dunkelfeld z Charitè Berlin.

Dunkelfeld je projekt, který byl zahájen v roce 2005 s cílem snížit stigma obklopující pedofilii v údajném úsilí povzbudit pedofily, aby se přihlásili a hledali podporu – přístup poprvé popularizoval B4U-Act, skupina na podporu pedofilů, která je také uváděna jako popularizující termín „osoba přitahovaná nezletilými“.

Zatímco B4U-Act tvrdí, že destigmatizace by umožnila těm, kteří jsou sexuálně přitahováni dětmi, hledat podporu a terapii, organizaci založil odsouzený dětský násilník, který prohlásil, že **jeho cílem není zabránit trestné činnosti, ale uspět v normalizaci pedofilie.**

V roce 2009 Michael Melsheimer tvrdil svým kolegům pedofilům, že nový přístup prosazovaný zákonem B4U-Act se zaměří na získávání sympatií veřejnosti falešným tvrzením, že jejich záměrem je napomáhat prevenci sexuálního zneužívání dětí destigmatizací pedofilie.

Debata proběhla na Boy Chatu, nejdéle fungující internetové nástěnce pederastů, kde Melsheimer používal své skutečné jméno ke zveřejňování příspěvků a jednání se svými pedofilními kolegy.

Někteří pedofilové na Boy Chatu se obávali, že by se jim B4U-Act skrytě pokusil zabránit v sexuálních vztazích s dětmi. Melsheimer těmto členům tvrdil : „Ujišťujeme vás, že nenajdete žádnou aktuální zmínku o prevenci trestné činnosti. To vám mohu zaručit.“

Připomínám, že také u nás již začíná být k pedofilii stále větší benevolence. Pedofilové se zúčastnili již několika pride průvodů a mají i své internetové stránky...

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 9 Průměrně: 5]